

Buletin legislativ

Aprilie 2008

Drept bancar	1
Efecte de comerț	2
Drept societar	4
Drept penal	7
Fiscalitate	9
Finanțe publice	10
Jurisprudență	12

Aprilie 2008

Buletin legislativ

Drept bancar

Denumirea actului normativ	Regulamentul nr. 6 din 2008 privind modificările în situația instituțiilor de credit, persoane juridice române, și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe („Regulamentul nr. 6/2008”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296/16.04.2008
Intrare în vigoare	16 aprilie 2008
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului („O.U.G. nr. 99/2006”)
Dispoziții principale	<p>Regulamentul nr. 6 /2008 stabilește cadrul legal pentru realizarea modificărilor care intervin în situația instituțiilor de credit persoane juridice române precum și în situația sucursalelor instituțiilor de credit din state terțe.</p> <p>Actul normativ a fost adoptat în condițiile adaptării legislației bancare secundare la modificările introduse prin O.U.G. nr. 99/2006 adoptată la sfârșitul anului 2006.</p> <p>În acest context, trebuie precizat faptul că Regulamentul nr. 6/2008 nu acoperă modificările care intervin în situația sucursalelor instituțiilor de credit din alte state membre UE care își desfășoară activitatea în România, situația acestora fiind reglementată de art. 45-66 din O.U.G. nr. 99/2006.</p> <p>Modificările, atât în situația instituțiilor de credit, persoane juridice române, cât și cele în situația sucursalelor instituțiilor de credit din state terțe, sunt structurate în două tipuri mari:</p> <ul style="list-style-type: none">• modificări care au nevoie de aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României („B.N.R.”), pe o parte, și• modificări care nu au nevoie de aprobarea prealabilă a B.N.R. fiind supuse doar procedurii notificării. <p>Prima categorie de modificări sunt cele importante în existența instituțiilor de credit și care se referă, prin altele, la: completarea obiectului de activitate, persoanele nominalizate să exercite funcțiile de administrare și/sau de conducere, auditorul financiar, deschiderea de sucursale în state terțe. Toate acestea pot fi</p>

efectuate doar cu aprobarea B.N.R..

Toate celelalte modificări, de mai mică importanță, pot fi efectuate fără a fi necesară aprobarea prealabilă a B.N.R. însă trebuie notificate acesteia în termen de 10 zile de la data realizării.

Acte normative abrogate

La data intrării în vigoare a Regulamentului nr. 6/2008 au fost abrogate Norma nr. 11/2004 a B.N.R. privind modificările în situația băncilor, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor instituțiilor de credit străine și Norma nr. 19/2002 a B.N.R. privind modificările în situația organizațiilor cooperatiste de credit.

Autor

adrian.ispas@tuca.ro

Efecte de comerț

1 Cecul

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență nr. 38/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 59/1934 asupra cecului („O.U.G. nr. 38/2008”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284/11.04.2008

Intrare în vigoare

11 mai 2008

Dispoziții principale

Principalele modificări introduse prin O.U.G. nr. 38/2008 sunt următoarele:

- se stabilește un regim de completare a cecului mai detaliat decât cel impus prin cadrul legislativ anterior, introducând de asemenea prevederi detaliate necesare procesării electronice a operațiunilor cu cecuri („trunchierea” cecului și transmiterea în formă electronică a cecului tipărit);
- introducerea cerinței menționării explicite a avalului în locul prezumției pentru aval existente anterior în cazul unei semnături pe aversul cecului (altă decât semnătura trăgătorului);
- introducerea termenului de 15 zile pentru prezentarea la plată a cecului emis și plătit în România, sub sancțiunea pierderii dreptului de regres împotriva giranților și garanților;
- conform noii reglementari, cecul va putea fi prezentat la plată în original sau prin trunchiere (i.e. procesarea electronică de către instituția de credit a datelor cuprinse în cec);
- preluarea unui cec la plată prin procedura trunchierii presupune

existența unor convenții sau aranjamente de plată între instituțiile de credit implicate;

- se stabilesc obligații și responsabilități în sarcina instituției de credit ce transmite la plată un cec prin procedura trunchierii în sensul verificării autenticității cecului respectiv;
- momentul recepționării cecului procesat electronic reprezintă momentul prezentării la plată a cecului respectiv;
- refuzul cecului transmis la plată prin procedura trunchierii se consemnează în formă electronică;
- Banca Națională a României urmează să adopte norme pentru aplicarea O.U.G. nr. 38/2008 în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

2 Cambia și biletul la ordin

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență nr. 39/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin („O.U.G. nr. 39/2008”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284/11.04.2008
Intrare în vigoare	11 mai 2008
Dispoziții principale	Principalele modificări introduse prin O.U.G. nr. 39/2008 sunt următoarele: <ul style="list-style-type: none">• se stabilește un regim de completare a cambiei mai detaliat decât cel impus prin cadrul legislativ anterior, introducând de asemenea prevederi detaliate necesare procesării electronice a operațiunilor cu cambii și bilete la ordin („trunchierea” cambiei, respectiv a biletului la ordin, și transmiterea în formă electronică a instrumentului respectiv);• cambiile acceptate și biletele la ordin vor putea fi prezentate la plată în original sau prin trunchiere (i.e. procesarea electronică de către bancă a datelor cuprinse în cec);• preluarea unei cambii acceptate sau a unui bilet la ordin la plată prin procedura trunchierii presupune existența unor convenții sau aranjamente de plată între instituțiile de credit implicate;• se stabilesc obligații și responsabilități în sarcina instituției de credit ce transmite la plată un astfel de instrument prin procedura trunchierii în sensul verificării autenticității instrumentului respectiv;

- momentul recepționării instrumentului procesat electronic reprezintă momentul prezentării la plată a instrumentului respectiv;
- refuzul cambiei acceptate sau a biletului la ordin transmis la plată prin procedura trunchierii se consemnează în formă electronică.

Banca Națională a României urmează să adopte norme pentru aplicarea O.U.G. nr. 39/2008 în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Autor

radu.ticleanu@tuca.ro

Drept societar

1 Legea Societăților Comerciale

Denumirea actului normativ	Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului („O.U.G. nr. 52/2008”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333/30.04.2008
Intrare în vigoare	30 aprilie 2008
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale („Legea nr. 31/1990”) Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului („Legea nr. 26/1990”)
Legături cu legislația comunitară	Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale cu răspundere limitată; Directiva 2007/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 78/855/CEE și 82/891/CEE ale Consiliului, cu privire la cerința întocmirii unui raport de expertiză independentă în cazul fuziunii sau al divizării unor societăți comerciale cu răspundere limitată.
Dispoziții principale	În contextul integrării europene, România este în prezent obligată să transpună în legislația națională prevederile directivelor și regulamentelor comunitare, inclusiv în domeniul funcționării societăților comerciale. Prin intermediul O.U.G. nr. 52/2008 au fost aduse o serie de modificări și completări prevederilor Legii nr. 31/1990. În principal s-a urmărit introducerea prevederilor referitoare la fuziunea transfrontalieră și la societatea europeană. Principalele prevederi noi referitoare la fuziunea transfrontalieră pot fi rezumate după cum urmează: <ul style="list-style-type: none">• fuziunea transfrontalieră este definită ca operațiunea prin care:

- una sau mai multe societăți, dintre care cel puțin două sunt guvernate de legislația a două state membre diferite, sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă totalitatea patrimoniului lor unei alte societăți în schimbul repartizării către acționarii/asociații societății sau societăților absorbite de acțiuni/părți sociale la societatea absorbantă și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor/părților sociale astfel repartizate; sau
- mai multe societăți, dintre care cel puțin două sunt guvernate de legislația a două state membre diferite, sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă totalitatea patrimoniului lor unei societăți pe care o constituie, în schimbul repartizării către acționarii/asociații lor de acțiuni/părți sociale la societatea nou-înființată și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor/părților sociale astfel repartizate;
- o societate este dizolvată fără a intra în lichidare și transferă totalitatea patrimoniului său unei alte societăți care deține totalitatea acțiunilor sale/părților sociale sau a altor titluri conferind drepturi de vot în adunarea generală, cu mențiunea că plata în numerar poate fi superioară valorii menționate, dacă legislația a cel puțin unuia dintre statele membre a căror naționalitate o dețin societățile participante la fuziune sau societatea nou-înființată permite depășirea acestui procent;
- de principiu, procedura și regulile pentru realizarea fuziunii sunt similare cu cele aplicabile fuziunii între societăți românești – e.g. în ceea ce privește raportul administratorilor și raportul de expertiză cu privire la fuziune, protecția creditorilor, implicarea personalului, opoziția și aprobarea proiectului de fuziune, efectele fuziunii etc.;
- competența pentru verificarea legalității fuziunii, sub aspect procedural, revine autorităților competente din România dacă persoana juridică rezultată din fuziune este o persoană juridică română, nefiind necesară îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de cele două legi naționale aplicabile statutului organic al societăților implicate.

De asemenea, au fost aduse alte modificări și completări semnificative ale prevederilor deja existente ale Legii nr. 31/1990, după cum urmează:

- nu mai este necesară procura în formă autentică pentru încheierea de acte de dispoziție asupra bunurilor societății, indiferent dacă aceste acte se încheie în formă autentică, în măsura în care puterile de reprezentare ale semnatarului au fost conferite în mod legal prin lege, actul constitutiv sau hotărârile organelor statutare;
- examinarea proiectului de fuziune sau de divizare și raportul experților cu privire la acestea nu mai sunt necesare, dacă toți acționarii/asociații sau deținătorii de valori mobiliare cu drept de vot decid astfel;
- se introduce un termen de decădere cu privire la inițierea procedurilor de anulare sau de declarare a nulității fuziunii sau divizării, și anume 6 luni de la data la care aceasta a devenit efectivă;
- de asemenea, procedurile de anulare sau de declarare a nulității fuziunii sau divizării nu pot fi inițiate dacă situația a fost rectificată (i.e. în termenul de 6 luni de mai sus).

Modificările aduse Legii nr. 26/1990 prin intermediul **O.U.G. nr. 52/2008** privesc extinderea competenței judecătorului delegat în materia controlului de legalitate cu privire la fuziuni, divizări sau schimbări ale sediului social, și la înmatricularea sau radierea societăților înființate sau care își încetează activitatea cu această ocazie, precum și stabilirea competenței sale cu privire la constituirea prin fuziune a unei societăți europene sau a unei societăți cooperativă europene la care participă o societate comercială sau o societate cooperativă - persoană juridică română - precum și în cazul fuziunii transfrontaliere la care participă o societate comercială de naționalitate română ori o societate europeană cu sediul în România.

Alte prevederi semnificative ale O.U.G. nr. 52/2008 se referă la fuziunile transfrontaliere în cazul societăților românești sau europene cu sediul în România, care dețin în proprietate terenuri în România, societatea rezultantă fiind una străină. Astfel, în cazul în care este vorba despre terenuri ne-agricole, operațiunea poate fi realizată numai în termen de 5 ani de la aderarea României la UE, iar în cazul în care este vorba despre terenuri agricole, în termen de 7 ani de la aderarea României la UE.

Autor

cristian.radu@tuca.ro

2 Repartizarea profitului la societăți de stat

Denumirea actului normativ

Ordonanța de Urgență nr. 49/2008 pentru modificarea și completarea

Publicație	Ordonanței Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome („O.U.G. nr. 49/2008”)
Intrare în vigoare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330/25.04.2008
Legături cu alte acte normative	25 aprilie 2008
Dispoziții principale	<ul style="list-style-type: none">• Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome („O.G. nr. 64/2001”);• Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale („Legea nr. 31/1990”). <p>O.U.G. nr. 49/2008 a fost adoptată având în vedere necesitatea îmbunătățirii indicativului solvabilității instituțiilor de credit cu capital integral sau majoritar de stat, care se poate efectua prin recapitalizarea continuă a acestora, evitând astfel scăderea ratingului bancar al acestora în comparație cu alte bănci.</p> <p>În acest sens, O.U.G. nr. 49/2008 exceptează expres și fără vreo condiționare instituțiile de credit cu capital integral sau majoritar de stat de la obligația repartizării ca dividende a minimum 50% din profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit, spre deosebire de societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat care beneficiază de această excepție doar în anumite condiții.</p> <p>Totodată, în baza O.U.G. nr. 49/2008, instituțiile de credit cu capital integral sau majoritar de stat își pot majora capitalul social prin utilizarea (capitalizarea) profitului net al societății pe perioada 2008-2013.</p> <p>De asemenea, O.U.G. nr. 49/2008 modifică termenul în care societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat trebuie să vireze dividendele, înlocuind termenul special de 30 de zile la data termenului legal de depunere a bilanțului contabil prevăzut de O.G. nr. 64/2001 cu termenul general prevăzut de Legea nr. 31/1990, adică cel stabilit de adunarea generală a asociaților, dar nu mai târziu de 6 luni de la data aprobării situației financiare anuale aferente exercițiului financiar încheiat.</p>
Autor	maxim.dogoter@tuca.ro
Denumirea actului normativ	Drept penal Ordonanța de Urgență nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr.

	656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism („O.U.G. nr. 53/2008”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333/30.04.2008
Intrare în vigoare	30 aprilie 2008
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism („Legea nr. 656/2002”)
Legături cu legislația comunitară	<ul style="list-style-type: none">• Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului European privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, cu modificările și interpretările acestora prin acte comunitare în perioada 2006-2008 („Directiva 2005/60/CE”);• Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul, care însoțesc transferurile de fonduri.
Dispoziții principale	<p>O.U.G. nr. 53/2008, care modifică și completează Legea nr. 656/2002, a fost adoptată având în vedere obligațiile ce revin României ca urmare a angajamentelor asumate în cadrul Tratatului de aderare la Uniunea Europeană și transpune Directiva 2005/60/CE în legislația românească.</p> <p>Modificările cele mai importante aduse prin O.U.G. nr. 53/2008 sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none">• definirea precisă a noțiunilor de „beneficiar real” sau „bancă fictivă”. Astfel, beneficiarul real este definit de O.U.G. nr. 53/2008 ca orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele sau în interesul căruia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție sau o operațiune. Prin „Bancă fictivă” se înțelege o instituție de credit ori o instituție care desfășoară activitate echivalentă, înregistrată într-o jurisdicție în care aceasta nu are o prezență fizică, respectiv conducerea și administrarea activității și evidențele instituției nu sunt situate în acea jurisdicție, și care nu este afiliată la un grup financiar reglementat;• introducerea a trei categorii de măsuri necesare cunoașterii clientelei: standard, simplificate și suplimentare;• definirea „persoanelor expuse politic” și identificarea situațiilor în care

instituțiile financiare și entitățile raportoare trebuie să aplice acestor persoane măsuri suplimentare de cunoaștere a clienței. Persoanele expuse politic sunt persoanele care exercită funcții publice importante (de ex. șefi de stat, membri ai parlamentului, comisari europeni, membrii guvernului etc.). În cazul acestor persoane, instituțiile financiare, precum și celelalte entități raportoare vor aplica măsuri suplimentare de cunoaștere a clienței, dar numai în cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoane expuse politic care sunt rezidente într-un alt stat membru al UE sau al Spațiului Economic European ori într-un stat străin;

- includerea în sfera persoanelor raportoare a unor entități nesupuse, înainte de adoptarea O.U.G. nr. 53/2008, obligațiilor de raportare, cum ar fi: administratorii fondurilor de pensii private, agenții de marketing autorizați în sistemul pensiilor private, furnizorii de servicii privind societăți comerciale sau alte entități, alte persoane fizice și juridice care comercializează bunuri și/sau servicii contra sume în numerar reprezentând echivalentul a minim 15.000 euro;
- delimitarea clară a autorităților care au competență de verificare și control cu privire la modul de aplicare a legislației în domeniu, respectiv: autoritățile de supraveghere prudentială, Garda Financiară, structurile de conducere a profesiilor liberale, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor. O.U.G. nr. 53/2008 mai stabilește că Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și Banca Națională a României sunt autoritățile responsabile cu supravegherea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 1781/2006 privind informațiile referitoare la plătitor, informații care însoțesc transferurile de fonduri.

Autor

maxim.dogoter@tuca.ro

Fiscalitate

Denumirea actului normativ	Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule („O.U.G. nr. 50/2008”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327/25.04.2008
Intrare în vigoare	1 iulie 2008
Legături cu alte acte normative	Abrogă dispozițiile art. 214 ¹ – 214 ³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Dispoziții principale

(„Codul Fiscal”)

O.U.G. nr. 50/2008 stabilește cadrul legal pentru instituirea unei taxe pe poluare pentru autovehicule, taxa care se constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu. Prevederile O.U.G. nr. 50/2008 abrogă și înlocuiesc, începând cu 1 iulie 2008, prevederile cuprinse în art. 214¹ – 214³ din Codul fiscal referitoare la taxele speciale pentru autoturisme și autovehicule (celebra taxa „de prima înmatriculare”).

Taxa pe poluare pentru autovehicule, reglementată de O.U.G. nr. 50/2008 („Taxa”) este datorată pentru autovehiculele din categoriile M₁-M₃ SI N₁-N₃, astfel cum sunt definite în reglementările aprobate prin ordinul Ministrului Lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 (respectiv autovehicule având cel puțin patru roți, concepute și construite pentru transportul de pasageri sau pentru transportul de mărfuri)

O.U.G. nr. 50/2008 stabilește o serie de excepții de la aplicarea Taxei, determinate în principiu de destinația autovehiculului.

Taxa este calculată pe baza unei formule, în funcție de capacitatea cilindrică a autovehiculului și de norma de poluare a acestuia și se datorează, după caz, cu ocazia primei înmatriculări în România sau la repunerea în circulație a unui autovehicul aflat în una din situațiile prevăzute de O.U.G. nr. 50/2008. Cuantumul Taxei este supus unei reduceri care crește direct proporțional cu gradul de depreciere a autovehiculului; reducerea ajunge până la 95% în cazul autovehiculelor mai vechi de 15 ani.

Este prevăzută posibilitatea contestării Taxei pentru autovehiculele care s-au depreciat într-o măsură mai mare decât ar rezulta prin aplicarea discountului legal.

O.U.G. nr. 50/2008 prevede de asemenea posibilitatea recuperării valorii reziduale a taxei, pentru situația în care autovehiculul este scos din parcul auto național. Valoarea reziduală este egală cu valoarea taxei care ar fi plătită pentru respectivul autovehicul dacă acesta ar fi înmatriculat la momentul scoaterii din parcul auto național.

Autor

bogdan.halcu@tuca.ro**Finanțe publice**

Denumirea actului normativ

Ordonanța de Urgență nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar („O.U.G. nr. 37/2008”), astfel cum a fost modificată prin

	<p>Ordonanța de Urgență nr. 43/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar</p>
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276/08.04.2008
Intrare în vigoare	8 aprilie 2008
Dispoziții principale	<p>Adoptarea O.U.G. nr. 37/2008 a fost determinată de necesitatea implementării unor politici de restrângere a cheltuielilor bugetare și de abordare mai prudentă a deficitului bugetar în scopul evitării riscului declanșării procedurii de deficit bugetar excesiv.</p> <p>În vederea realizării scopului sus menționat, O.U.G. nr. 37/2008 prevede o serie de măsuri speciale în legătură cu cheltuielile publice, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none">• măsuri de reducere a cheltuielilor publice; <p>Aceste măsuri se referă, în principal, la interdicția achiziționării de către instituțiile și autoritățile publice a unor bunuri, cum ar fi imobile, automobile, aparate de aer condiționat, mobilier etc.</p> <ul style="list-style-type: none">• excepțiile de la interdicția sus menționată sunt reglementate expres de O.U.G. nr. 37/2008;• măsuri privind redistribuirea de fonduri în bugetele ordonatorilor principali de credite; <p>Aceste măsuri vizează, în principal, redistribuiri de sume în cadrul aceluiași tip de buget sau chiar modificări în structura anumitor bugete (transferuri de la un buget la altul, suspendări, diminuări, creșteri etc.).</p> <ul style="list-style-type: none">• măsuri în domeniul monitorizării unor categorii de cheltuieli publice. <p>În acest sens, O.U.G. nr. 37/2008 introduce o serie de obligații de raportare cu privire la anumite aspecte, cum ar fi raportarea situațiilor privind programele de investiții, raportarea unor informații în legătură cu împrumuturile contractate cu garanția statului, împrumuturile contractate de la instituțiile financiare internaționale etc.</p> <p>De asemenea, prin intermediul O.U.G. nr. 37/2008 s-au adus modificări unor acte normative cu impact asupra finanțelor publice, dintre care trebuie menționată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu.</p>
Acte normative abrogate	Ordonanța Guvernului nr. 1/2007 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli ale unităților din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea

ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a autorităților publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 17 ianuarie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 176/2007, cu modificările ulterioare

Autor

ciprian.timofte@tuca.ro

Jurisprudență

1 Drept societar

Decizie

Decizia nr. LXII (62) din 24 septembrie 2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 276/08.04.2008

Domeniu relevant

Suspendarea executării hotărârii adunării generale a acționarilor până la soluționarea acțiunii în anularea acestei hotărâri

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale („**Legea nr. 31/1990**”)

Conținut decizie

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție au statuat că art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 se interpretează în sensul că ordonanța președințială prin care s-a respins cererea de suspendare a executării dispozițiilor unei hotărâri a adunării generale a acționarilor poate fi atacată cu recurs.

Intervenția instanței supreme este motivată de practica neunitară în interpretarea și aplicarea art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, care reglementează posibilitatea exercitării căii de atac a recursului împotriva ordonanței președințiale prin care s-a dispus suspendarea executării hotărârii adunării generale a acționarilor.

În aplicarea acestui text de lege, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că recursul formulat împotriva ordonanței președințiale prin care s-a respins cererea de suspendare a executării hotărârii adunării generale a acționarilor este inadmisibil. În sprijinul acestei opinii, s-a subliniat că dispozițiile art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 derogă de la dreptul comun, respectiv art. 582 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiind o lege specială care prevede în mod expres posibilitatea exercitării căii de atac a recursului numai împotriva ordonanței prin care a fost admisă cererea de suspendare a executării hotărârii adunării generale a acționarilor.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că poate fi atacată cu recurs și ordonanța prin care a fost respinsă cererea de suspendare a executării hotărârii adunării generale a acționarilor.

Instanța supremă a apreciat că aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat

corect dispozițiile legii, arătând că mențiunea cu caracter restrictiv privind posibilitatea atacării cu recurs a hotărârii de suspendare a executării nu poate fi considerată limitativă, câtă vreme ea ar infirma principiul simetriei căilor de atac, specific dreptului procesual român.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie pentru instanțe de la data publicării în Monitorul Oficial (8 aprilie 2008).

2 Drept procesual penal

Decizie	Decizia nr. LVII (57) din 24 septembrie 2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 283/11.04.2008
Domeniu relevant	Plângerea împotriva măsurilor sau actelor procurorului ori în baza dispozițiilor procurorului, altele decât rezoluțiile sau ordonanțele procurorului de netrimiteră în judecată
Legături cu acte normative	Codul de procedură penală
Conținut decizie	<p>Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat cu privire la interpretarea și aplicarea art. 278¹ din Codul de procedură penală, statuând că plângerea îndreptată împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori în baza dispozițiilor date de acesta, altele decât rezoluțiile sau ordonanțele procurorului de netrimiteră în judecată, este inadmisibilă.</p> <p>Intervenția instanței supreme este motivată de practica neunitară în interpretarea și aplicarea art. 278¹ din Codul de procedură penală.</p> <p>Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că nu se poate considera că accesului liber la justiție (garantat prin art. 21 din Constituție) i s-ar aduce limitări în cazul riguroasei aplicări a dispozițiilor cuprinse în art. 278¹ din Codul de procedură penală, întrucât acest drept constă în posibilitatea de a accede la structurile judecătorești uzând de mijloacele prin care justiția se înfăptuiește, potrivit legii. Aceasta presupune inclusiv respectarea cadrului reglementat pentru exercitarea dreptului de a face plângere în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată.</p> <p>Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie pentru instanțe de la data publicării în Monitorul Oficial (11 aprilie 2008).</p>

Autor

ionut.serban@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristina Metea, Avocat asociat (cristina.metea@tuca.ro)